

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

18.09.2023 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Nowa broszura informacyjna do struktury logicznej e-Faktury _____ 3

Nowa broszura informacyjna do struktury logicznej e-Faktury FA(2), opublikowana 4 września 2023 r.

Z początkiem września Ministerstwo Finansów udostępniło na portalu <https://www.podatki.gov.pl> nową broszurę informacyjną do struktury logicznej e-Faktury, tj. FA(2), która od 1 września 2023 r. oficjalnie zastąpiła funkcjonującą dotychczas wersję FA(1). Broszura zawiera kompleksowe wyjaśnienia zarówno w zakresie elementów, jak i samego procesu wystawiania e-Faktury, która już od 1 lipca 2024 r. będzie powszechnie (i obowiązkowo) stosowana przez podatników z siedzibą lub stałym miejscem prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce.

Komentarz eksperta

Broszura informacyjna ma pomóc podatnikom lepiej zrozumieć strukturę e-Faktury w wersji FA(2). Opisano w niej szczegółowo wszystkie pola z wyraźnym podziałem na te, które są obowiązkowe, fakultatywne, a które opcjonalne. Co istotne, broszura w nowej wersji została uzupełniona o liczne przykłady, które zawierają krótki opis stanu faktycznego oraz praktyczne instrukcje w zakresie wypełniania właściwych pól e-Faktury. Umożliwia ona również zidentyfikowanie różnic pomiędzy poprzednią, a obecną wersją struktury e-Faktury, a co za tym idzie – lepsze przygotowanie się do wdrażania w swojej działalności Krajowego Systemu e-Faktur.

Broszura jednoznacznie potwierdziła, że od 1 września 2023 r. struktura FA(2) ma służyć także do wystawiania faktur korygujących i rozliczeniowych, które pierwotnie zostały wystawione przy użyciu struktury w wersji FA(1) (przez podatników dobrowolnie korzystających z KSeF). Można w oparciu o nią zauważyć także, że rozszerzono (do 10 000) ilość możliwych do wpisania znaków w polach na opisy dodatkowe (tj. polach, które nie są określone w standardowych rubrykach e-Faktury). Jest to szczególnie wartościowe uwzględniając fakt, że do e-Faktury wystawionej w KSeF nie ma możliwości dołączenia załączników.

Póki co nie opublikowano broszury w wersji angielskiej, która będzie pomocna dla podatników zagranicznych, posiadających w Polsce stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej – ich bowiem również obejmuje obowiązek wystawiania e-Faktur za pośrednictwem KSeF, a tym samym również muszą odpowiednio przygotować się do ich wdrożenia. Niemniej, poprzednia wersja broszury, tj. do wersji FA(1), została udostępniona w dwóch wersjach językowych, stąd należy zakładać, że obecna broszura również doczeka się wersji w języku angielskim.

DOMINIKA NIEDŹWIECKA
STARSZY KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia ustalenia czy uniwersytet jest zobowiązany do zapłaty podatku od przychodów uzyskanych ze środka trwałego będącego budynkiem, o którym mowa w art. 24b ustawy CIT, wyrok NSA z 6 września 2023 r., sygn. II FSK 2628/20	6
Wymogi dotyczące korekty informacji o opłacie od środków spożywczych, wyrok NSA z 5 września 2023 r., sygn. III FSK 659/23	6
Przesłanki pominięcia przewidzianego w art. 89a ust. 2 pkt 5 ustawy VAT terminu do złożenia korekty deklaracji VAT, wyrok NSA z 31 sierpnia 2023 r., sygn. I FSK 305/19	7
Kwestia obowiązków płatnika CIT w przypadku, gdy wypłaty na rzecz nierezydenta nie przekraczają limitu 2 000 000 PLN oraz gdy przekraczają tę kwotę, wyrok NSA z 30 sierpnia 2023 r., sygn. II FSK 253/21	7
Zasady opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości urządzeń technicznych w postaci parownic stanowiących element stacji LNG. Przesłanki zakwalifikowania obiektu kontenerowego do kategorii budynków. Kwestia stosowania uznanego za niekonstytucyjny przepisu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wyrok NSA z 29 sierpnia 2023 r., sygn. III FSK 693/22	8
Rozliczenie VAT od prac budowlanych w zakresie prac adaptacyjnych, bieżącego utrzymania nieruchomości i wykonawstwa zastępczego, wyrok WSA w Warszawie z 7 września 2023 r., sygn. III SA/WA 1476/23	9

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Kwestia zastosowania zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT do wynagrodzenia z tytułu opłaty za gotowość produkcyjną, wyrok WSA w Warszawie z 6 września 2023 r., sygn. III SA/WA 1096/23	9
Kwestia opodatkowania VAT wniesienia przez gminę aportu gruntów do Społecznej Inicjatywy Mieszkaniowej, wyrok WSA w Gorzowie Wlk. z 5 września 2023 r., sygn. I SA/GO 150/23	10
Kwestia opodatkowania podatkiem u źródła wynagrodzenia z tytułu usługi reklamowej wraz z przeniesieniem praw do wykorzystania wizerunku influencera oraz przeniesieniem praw do udostępnienia wpisu w mediach społecznościowych i fotografii, wyrok WSA w Gorzowie Wlk. z 5 września 2023 r., sygn. I SA/GO 126/23	10
Dochód odpowiadający części usługi produkcyjnej realizowanej poza terenem SSE podlega wyłączeniu z dochodu podlegającego zwolnieniu strefowemu, wyrok WSA w Warszawie z 30 sierpnia 2023 r., sygn. VIII SA/WA 263/23	10
Skutki podatkowe w VAT sprzedaży wynajmowanych nieruchomości wraz z prawami wynikającymi z dokumentów zabezpieczających wykonanie zobowiązań najemców związanych z umowami najmu lokali, wyrok WSA w Krakowie z 30 sierpnia 2023 r., sygn. I SA/KR 569/23	10
Kwestia opodatkowania VAT dostawy energii elektrycznej wytworzonej, dostarczonej i zużytej na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, wyrok WSA w Gdańsku z 30 sierpnia 2023 r., sygn. I SA/GD 462/23	11

Kwestia ustalenia czy uniwersytet jest zobowiązany do zapłaty podatku od przychodów uzyskanych ze środka trwałego będącego budynkiem, o którym mowa w art. 24b ustawy CIT, wyrok NSA z 6 września 2023 r., sygn. II FSK 2628/20

Uniwersytet, nie jest on zobowiązany do zapłaty podatku od przychodów ze środka trwałego będącego budynkiem o którym mowa w art. 24b ustawy CIT, od części budynków (budynki te stanowią środki trwałe uniwersytetu) wykorzystywanych jako domy studenckie, udostępnianych studentom w celu zaspokojenia ich potrzeb mieszkaniowych. Za taką interpretacją przemawia zasada określoności przedmiotu opodatkowania, a także względy celowościowe. W żadnym wypadku nie można bowiem przyjąć, że dom studencki stanowi nieruchomości komercyjną albo że uczelnia prowadzi działania mające na celu optymalizację podatkową w tym zakresie.

Wymogi dotyczące korekty informacji o opłacie od środków spożywczych, wyrok NSA z 5 września 2023 r., sygn. III FSK 659/23

1) Biorąc pod uwagę regulacje ustawy o zdrowiu publicznym, organ prawidłowo rozdzielił sytuacje wskazane w opisanym zdarzeniu przyszłym na dwie grupy. Po pierwsze wskazał, że w przypadku, gdy nie dochodzi do dostarczenia towaru odbiorcy, tzn. gdy ten towar nie jest wprowadzony na rynek krajowy, w takim przypadku nie można stosować przepisów zawartych w ustawie przepisów dotyczących napojów zwracanych. Te przepisy znajdują zastosowanie, ale do tych przypadków, w których nastąpiło dostarczenie towaru odbiorcy i faktycznie ten towar wtedy powraca w wyniku dokonanego zwrotu do sprzedawcy. Tym samym jeżeli chodzi o te przypadki, w których, nie doszło do dostarczenia towaru, zatem towar nie został wprowadzony na rynek krajowy, aby otrzymać zwrot opłaty, która została uiszczona w związku z zadeklarowaniem takiej sprzedaży, spółka ma prawo do złożenia stosownej korekty, ale ta korekta powinna być złożona na podstawie przepisów Ordynacji podatkowej, które te zagadnienia regulują, czyli w szczególności art. 81 Ordynacji podatkowej. Jednocześnie wraz ze złożoną korektą informacji trzeba wystąpić z wnioskiem o stwierdzenie nadpłaty. Określając moment rozliczenia takiej korekty należy wziąć pod uwagę przyczyny, które skutkowały koniecznością jej dokonania. Przepisy

nie wskazują jednoznacznie, jaki termin powinien być brany pod uwagę. Biorąc pod uwagę wypowiedzi doktryny bądź orzecznictwa, w tym przypadku należy odwołać się do przyczyn składanej korekty informacji. W związku z tym należy zaakceptować to stwierdzenie organu, że taka korekta informacji powinna zostać złożona za okres, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące korektę, czyli okres, w którym nastąpiło złożenie błędnie wypełnionej informacji. Z kolei w przypadku, gdy sprzedane napoje zostają zwrócone, zastosowanie mają regulacje ustawy o zdrowiu publicznym, w szczególności art. 12f ust. 8 i art. 12g ust. 2 pkt 5a, które przewidują możliwość pomniejszenia kwoty opłaty należnej o kwoty opłaty naliczonej od napojów zwróconych. Takiego pomniejszenia należy dokonać w rozliczeniu za okres, w którym nastąpił zwrot napoju. Ustawa wiąże bowiem pomniejszenie kwoty opłaty należnej o kwotę opłaty naliczonej od zwróconych napojów ze zwrotem tych napojów, a więc określoną czynnością; nie wiąże jej natomiast z wystawieniem faktury korygującej, tak jak to wskazuje spółka. Tego pomniejszenia należy zatem dokonać w bieżącym rozliczeniu, w istocie na to wskazuje treść obowiązujących regulacji.

2) Jeżeli chodzi o kwestię sporną dotyczącą podawania numeru partii towaru, to w tym zakresie trzeba mieć na uwadze, że przepisy ustawy wyraźnie określają dane, jakie powinna zawierać składana informacja dotycząca opłaty od środków spożywczych. Wśród tych informacji wymienia się m.in. numer faktury, datę jej wystawienia, numer NIP dostawcy i nabywcy, a także numer partii towaru z zastrzeżeniem, że nie zostały zawarte na fakturze. W tym przypadku biorąc pod uwagę te rozwiązania ustawodawca w istocie wiąże obowiązek podania numeru partii z fakturą jako taką. Ustawodawca nie rozróżnia pojęcia faktury i nie ma podstaw, żeby stwierdzić, że faktura korygująca fakturą nie jest. Konsekwentnie taka faktura powinna być też uwzględniana w informacji składanej odnośnie do opłaty cukrowej, jeżeli została wystawiona. W tym zakresie nie można zgodzić się z zarzutami spółki, że art. 12g ust. 2 pkt. 7 lit. d ustawy odnosi się wyłącznie do informacji dotyczącej opłaty należnej. Przepis traktuje zarówno o opłacie należnej, która jest naliczana na podstawie art. 12f ustawy, ale też traktuje o opłacie naliczonej dotyczącej napojów zwróconych. A skoro tak to również faktury korygujące dotyczące opłaty zwróconej powinny być ujęte w infor-

macji, a zatem również numery partii towaru. Z jednej strony podatnik deklaruje w przypadku opłaty należnej takie numery partii towaru, wskazując faktury, z drugiej strony jeżeli mamy do czynienia ze zwrotem, konsekwentnie taki sam obowiązek w tym przypadku następuje. Składana informacja dotyczy sumarycznie napojów wprowadzonych na rynek krajowy, jak również tych zwracanych w danym miesiącu. W efekcie powinna ona zawierać wszystkie niezbędne elementy wymienione przez ustawodawcę dotyczące napojów nią objętych i te informacje powinny być zgodne ze stanem faktycznym. W związku z tym powinny obejmować zarówno napoje sprzedawane, jak i te napoje, które zwrotowi podlegają.

Przesłanki pominięcia przewidzianego w art. 89a ust. 2 pkt 5 ustawy VAT terminu do złożenia korekty deklaracji VAT, wyrok NSA z 31 sierpnia 2023 r., sygn. I FSK 305/19

W analizowanej sprawie nie budzi wątpliwości to, że w czasie, w którym skorzystanie przez spółkę z ulgi „na złe długi” powinno było nastąpić, obowiązywały sprzeczne z art. 90 Dyrektywy 112 warunki wynikające z art. 89a ust. 2 pkt 1 i 3 ustawy VAT, które dotyczyły statusu dłużnika. Jeżeli zatem w odniesieniu do dłużników spółki nie były spełnione warunki wynikające z art. 89a ust. 2 pkt 1 i 3 ustawy VAT, to spółka mogła pozostawać w uzasadnionym przeświadczeniu, że w jej przypadku zastosowanie ulgi nie jest możliwe. Powyższe uzasadniało pominięcie przewidzianego art. 89a ust. 2 pkt 5 ustawy VAT terminu do złożenia korekty deklaracji. Zastosowanie tego przepisu spowodowałoby bowiem, że wykonanie przez spółkę uprawnień będących konsekwencją wyroku TSUE z 15 października 2020 r. w sprawie C-335/19, stałoby się niemożliwe, mimo działania przez nią w dobrej wierze. W przeciwnym razie obowiązek niestosowania przez sądy krajowe przepisu prawa krajowego sprzecznego z przepisem prawa UE mającym skutek bezpośredni zostałaby pozbawiony znaczenia, co naruszyłoby wspólnotowe zasady pierwszeństwa oraz efektywności.

Kwestia obowiązków płatnika CIT w przypadku, gdy wypłaty na rzecz nierezydenta nie przekraczają limitu 2 000 000 PLN oraz gdy przekraczają tę kwotę, wyrok NSA z 30 sierpnia 2023 r., sygn. II FSK 253/21

1) Odnosząc się do obowiązków płatnika w zakresie wypłat kwot nieprzekraczających 2 000 000 PLN należy wskazać, iż z przepisu art. 26 ust.

1 ustawy CIT nie można wyprowadzić wniosku o konieczności składania przez płatnika oświadczeń przewidzianych w art. 26 ust. 7a pkt 2 ustawy CIT, a zatem w razie niemożności złożenia tych oświadczeń nie zachodzi konieczność pobrania podatku, o której mowa w art. 26 ust. 2e ustawy CIT.

2) Odnosząc się do obowiązków płatnika dokonującego wypłat powyżej 2 000 000 PLN należy wskazać, iż z ustawy CIT nie wynika wymóg składania oświadczeń o treści odnoszącej się do przesłanek przewidzianych w art. 28b ust. 4 pkt 4-6 ustawy CIT przez polską spółkę dokonującą na rzecz spółki czeskiej wypłaty należności kwalifikowanej jako zyski przedsiębiorstw w rozumieniu art. 7 umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką czeską w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, w kwocie przekraczającej 2 000 000 PLN. Należności te co prawda są objęte treścią art. 21 ust. 1 ustawy CIT, a tym samym mieszczą się w hipotezie art. 26 ust. 2e ustawy CIT (w stanie prawnym obowiązującym w 2019 r.), niemniej jednak ust. 7a w pkt 2 nakazuje płatnikowi składanie oświadczeń o tym, czy ma wiedzę o istnieniu okoliczności wykluczających możliwość – w tym konkretnym przypadku – niedobrania podatku. Zatem, płatnik ma składać oświadczenie o tym, czy według jego wiedzy istnieją okoliczności uniemożliwiające niedobranie podatku, a „w szczególności” (!) o tym, że nie posiada wiedzy o okolicznościach uniemożliwiających spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 28b ust. 4 pkt 4-6 ustawy CIT. A zatem to pojęcie „okoliczności”, „uniemożliwiających spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 28b ust. 4 pkt 4-6”, nie może być interpretowane w oderwaniu od całego pkt 2 (w ust. 7a). Dla ustalenia zakresu obowiązków płatnika należy brać pod uwagę nie samo tylko dosłowne brzmienie sformułowania znajdującego się w końcówce przepisu art. 26 ust. 7a pkt 2 ustawy CIT po przecinku, tj. „nie posiada wiedzy o istnieniu okoliczności uniemożliwiających spełnienie przesłanek, o których mowa w art. 28b ust. 4 pkt 4-6”, lecz należy mieć na względzie to, że ów znajdujący się w końcówce przepisu po przecinku fragment, zaczynający się od słów „w szczególności”, stanowi dopełnienie, doprecyzowanie poprzedzającego go sformułowania mówiącego o „okolicznościach wykluczających możliwość (...) niepobrania podatku”. Należy zwrócić uwagę na cały punkt 2, a nie tylko jego końcowy fragment.

Zasady opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości urządzeń technicznych w postaci parownic stanowiących element stacji LNG. Przesłanki zakwalifikowania obiektu kontenerowego do kategorii budynków. Kwestia stosowania uznanego za niekonstytucyjny przepisu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, wyrok NSA z 29 sierpnia 2023 r., sygn. III FSK 693/22

1) Stacja LNG, podobnie jak stacja paliw, stanowi kompleks gospodarczy różnych obiektów, z których każdy wymaga odrębnego zdefiniowania, czy stanowi budynek, czy stanowi budowlę w rozumieniu przepisów prawa budowlanego. A zatem każdy z tych obiektów wymaga odrębnej oceny. Wniosek sprowadzający się do potraktowania parownika jako urządzenia budowlanego mógłby zostać wyprowadzony jedynie wówczas, gdybyśmy wykazali związek użytkowy tego urządzenia, nie z całym kompleksem obiektów składających się na stację paliw czy stację LNG, ale z konkretnym obiektem budowlanym w rozumieniu ustawy - Prawo budowlane, w tym przypadku z konkretną budowlą, która jest wyszczególniona w art. 3 pkt 3. Taką budowlą może być zbiornik, zbiornik paliw ciekłych, zbiornik paliw gazowych, ale należy wskazać konieczny, nierozłączny związek funkcjonalny, występujący pomiędzy tym urządzeniem technicznym, które stanowi parownik, a takim zbiornikiem, a nie całą stacją paliw czy stacją LNG. Natomiast po to, by wykazać, że parownik jest urządzeniem technicznym, należy przeprowadzić również analizę, czy spełnia kryteria obiektu budowlanego w rozumieniu art. 3 pkt 1 ustawy - Prawo budowlane, tzn. czy został wzniesiony z użyciem materiałów budowlanych. Dodatkowe zastrzeżenie wiąże się z tym, że jeżeli w wyniku ponownej oceny problemu, czy parownik może zostać uznany za urządzenie budowlane w rozumieniu art. 3 pkt 9 ustawy - Prawo budowlane w powiązaniu z art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wniosek taki musiałby być związany z konkluzją, że owymi obiektami budowlanymi, które mogą być kwalifikowane do budowli, nie będą fundamenty oraz konstrukcje wspierające, bowiem funda-

menty i konstrukcje wspierające dotyczą jedynie *expressis verbis* obiektów budowlanych wymienionych w art. 3 pkt 3 ustawy - Prawo budowlane, a przepis art. 3 pkt 9 ww. ustawy takich kategorii nie wymienia.

2) Aby dany obiekt (w sprawie obiekt kontenerowy) mógł zostać zakwalifikowany do kategorii budynków, musi on spełniać 4 elementy wynikające z art. 1a ust. 1 pkt 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, czyli posiadać fundamenty, być trwale związanym z gruntem, posiadać wydzielone z przestrzeni przegrody budowlane oraz musi mieć powierzchnię użytkową (nie może istnieć budynek, który nie ma powierzchni użytkowej, skoro podstawą opodatkowania jest również powierzchnia użytkowa). Odnosząc się do wymogu posiadania przez obiekt fundamentów należy wskazać, iż stanowią one część składową budynku. Skoro tak, to nie jest możliwe odłączenie nadbudowy bez uszkodzenia, bez zniszczenia części odłączanej, albo tego, co pozostaje w gruncie jako fundament. Natomiast wykorzystywany dla celów gospodarczych obiekt kontenerowy, jeżeli nie spełnia kryteriów budynku, powinien być identyfikowany jako budowla.

3) Do czasu dokonania stosownej korekty w ustawie o podatkach i opłatach lokalnych, dotychczasowe regulacje art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych (pomimo uznanie je za niekonstytucyjne przez TK) należy stosować. Za stosowaniem przepisu art. 1a ust. 1 pkt 2 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych przemawia porównanie wartości. W tym miejscu należy postawić pytanie co byłoby skutkiem niezastosowania tego przepisu, jakie skutki finansowe i jakie reperkusje po stronie gmin wywołałaby odmowa stosowania przepisu, który został uznany za niekonstytucyjny. Należy pamiętać, że w obrocie prawnym zostały utrzymane regulacje dotyczące przedmiotu opodatkowania, jakim jest budowla. Skoro nie możemy odwoływać się do ustawy - Prawo budowlane, jak orzekł TK, to poszukiwanie definicji budowli na gruncie języka potocznego, mogłoby dodatkowo wpłynąć na pogorszenie sytuacji podatnika.

Rozliczenie VAT od prac budowlanych w zakresie prac adaptacyjnych, bieżącego utrzymania nieruchomości i wykonawstwa zastępczego, wyrok WSA w Warszawie z 7 września 2023 r., sygn. III SA/WA 1476/23

1) Z opisu stanu faktycznego wynika, że w sytuacji gdy spółka, zgodnie z umową najmu, ma samodzielnie przystosować lokal do własnych potrzeb, nabywa usługi budowlane od zewnętrznych usługodawców. Spółka rozlicza się z usługodawcami z tytułu nabycia usług budowlanych na podstawie wystawionych przez te podmioty faktur, które zawierają kwotę podatku należnego. Umowy najmu stanowią z reguły, że koszty zakupionych przez spółkę prac budowlanych na przystosowanie lokalu do własnych potrzeb są, przynajmniej częściowo, pokrywane przez wynajmującego, na podstawie wystawionej przez spółkę faktury. W tej sytuacji brak jest podstaw aby przyjąć, iż ewentualnym inwestorem (zlecającym wykonanie prac budowlanych) jest najemca/wynajmujący, a generalnym wykonawcą – spółka, która zleca usługodawcom zewnętrznym prace budowlane we własnym imieniu i na własną rzecz, i te prace nie będą nikomu odprzedawane, a co najwyżej staną one się elementem składowym (niebudowlanej) usługi o znacznie szerszym charakterze – usługi najmu. W takiej sytuacji nie zostanie spełniony warunek posiadania przez usługodawcę zewnętrznego statusu „podwykonawcy” usług budowlanych w rozumieniu art. 17 ust. 1h ustawy VAT, gdyż inwestorem będzie wyłącznie spółka, a usługodawcy zewnętrznymi będą występowali wobec niej jako wykonawcy, a nie jako podwykonawcy.

2) Wykonywanie prac budowlanych mających na celu utrzymanie w należytym stanie inwestycji nie wykracza poza świadczenie usługi najmu i mieści się w kategorii powinności spoczywających na wynajmującym. W takiej sytuacji to wynajmujący pozostaje inwestorem, który zlecając wykonanie prac budowlanych podmiotom trzecim - wykonawcom, inwestuje w należącą do niego nieruchomość, stając się właścicielem rezultatów tych prac. Okoliczność, że w realiach przedmiotowej sprawy wiąże się to ze zleceniem wykonania usług budowlanych, o jakich mowa w poz. 2-48 zał.

nr 14 do ustawy VAT, nie uzasadnia jeszcze wyodrębniania ich ze świadczenia wynajmującego i przypisywania ostatnio wymienionemu podmiotowi statusu głównego (generalnego) wykonawcy usług budowlanych.

3) Koszty wykonawstwa zastępczego realizowanego przez generalnego wykonawcę lub podmiot trzeci nie są objęte podatkiem VAT. Biorąc pod uwagę powyższe nie sposób uznać, że spółka zlecając wykonanie prac w ramach wykonania zastępczego działa jako „podwykonawca” na rzecz podmiotu, który zobowiązany był do dokonania niezbędnych napraw, a tym samym, że wykonane przez zewnętrznych usługodawców usługi budowlane, wymienione w zał. nr 14 do ustawy VAT, w celu usunięcia skutków niesolidnego wykonania umowy najmu powinny zostać objęte mechanizmem odwrotnego obciążenia.

4) Spółce nie przysługuje prawo do obniżenia kwoty podatku należnego o kwoty VAT wynikające z faktur wystawianych przez wykonawców zastępczych, gdyż nie zachodzi związek pomiędzy nabyciem w ramach wykonania zastępczego z opodatkowaną działalnością gospodarczą spółki. Nabycie takie należy potraktować jako związane z czynnościami niepodlegającymi opodatkowaniu VAT.

Kwestia zastosowania zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT do wynagrodzenia z tytułu opłaty za gotowość produkcyjną, wyrok WSA w Warszawie z 6 września 2023 r., sygn. III SA/WA 1096/23

Należy zgodzić się ze stanowiskiem, że usługa gotowości do produkcji jest, oprócz samej produkcji i dystrybucji wyrobów gotowych, jednym z przejawów działalności gospodarczej wykonywanej przez spółkę w ramach decyzji o wsparciu oraz na terenie strefy. Zwolnienie z art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT dotyczy zarówno uzyskiwanego przez spółkę wynagrodzenia z tytułu sprzedaży wyrobów gotowych, jak również wynagrodzenia za utrzymanie zdolności produkcyjnych. W konsekwencji, planowana opłata zaliczać się będzie do dochodów spółki uzyskanych z działalności gospodarczej prowadzonej w zakresie i na terenie objętej decyzją o wsparciu, przez co korzystać będzie ze zwolnienia z art. 17 ust. 1 pkt 34a ustawy CIT.

Kwestia opodatkowania VAT wniesienia przez gminę aportu gruntów do Społecznej Inicjatywy Mieszkaniowej, wyrok WSA w Gorzowie Wlk. z 5 września 2023 r., sygn. I SA/GO 150/23

W przypadku wniesienia przez gminę aportu gruntów do Społecznej Inicjatywy Mieszkaniowej nie znajdzie zastosowania art. 15 ust. 6 ustawy VAT. W analizowanej sytuacji gmina działa jako podatnik VAT, a w konsekwencji przedmiotowa transakcja podlega opodatkowaniu VAT jako dostawa towaru.

Kwestia opodatkowania podatkiem u źródła wynagrodzenia z tytułu usługi reklamowej wraz z przeniesieniem praw do wykorzystania wizerunku influencera oraz przeniesieniem praw do udostępnienia wpisu w mediach społecznościowych i fotografii, wyrok WSA w Gorzowie Wlk. z 5 września 2023 r., sygn. I SA/GO 126/23

1) W przypadku usług reklamowych istota polega na prowadzeniu promocji przez przyjmującego zlecenie, a przekazanie praw do wpisów w mediach społecznościowych, do fotografii i wizerunku tej cechy nie posiada. Tym samym zasadnie organ uznał, że świadczenie to nie mieściło się wśród świadczeń, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT. Prawo do fotografii, wpisu i wizerunku to odrębne świadczenia i można mówić o ich odrębnym prawnopodatkowym bycie. Nabycie przez spółkę prawa do fotografii, wpisu i wizerunku nie stanowią świadczenia akcesoryjnego w stosunku do usługi reklamowej. Nie są to świadczenia niezbędne do wykonania usługi głównej.

2) Jedną z przesłanek do uznania nabywcy licencji za użytkownika końcowego jest niemożność kopiowania, rozpowszechniania i dalszego udostępniania utworów innym podmiotom. W przypadku fotografii i wpisów na portalach społecznościowych, jak wynika z opisu stanu faktycznego, spółka będzie wykorzystywała te materiały w promocji własnych produktów, czyli będzie je rozpowszechniała, udostępniała nieograniczonemu kręgowi odbiorców. Nie budzi wątpliwości, że te fotografie i wpisy będą bądź mogą być wykorzystywane, w związku z czym nie jest słuszne stanowisko co do niestosowania w tym przypadku art. 21 ust. 1 ustawy CIT.

Dochód odpowiadający części usługi produkcyjnej realizowanej poza terenem SSE

podlega wyłączeniu z dochodu podlegającego zwolnieniu strefowemu, wyrok WSA w Warszawie z 30 sierpnia 2023 r., sygn. VIII SA/WA 263/23

Ze stanu faktycznego wynika, że spółka wykonuje jeden (pierwszy) etap usługi produkcyjnej poza terenem SSE. W takiej sytuacji, dochody uzyskiwane z działalności gospodarczej prowadzonej poza strefą nie stanowią dochodów z działalności prowadzonej na terenie SSE, o których mowa w art. 17 ust. 4 ustawy CIT i § 5 ust. 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 10 grudnia 2019 r. w sprawie pomocy publicznej udzielanej przedsiębiorcom działającym na podstawie zezwolenia na prowadzenie działalności gospodarczej na terenach specjalnych stref ekonomicznych. Dochód odpowiadający pierwszemu etapowi usługi produkcyjnej realizowanej poza terenem strefy powinien być wyłączony z dochodu podlegającego zwolnieniu strefowemu.

Skutki podatkowe w VAT sprzedaży wynajmowanych nieruchomości wraz z prawami wynikającymi z dokumentów zabezpieczających wykonanie zobowiązań najemców związanych z umowami najmu lokali, wyrok WSA w Krakowie z 30 sierpnia 2023 r., sygn. I SA/KR 569/23

W przypadku sprzedaży wynajmowanych nieruchomości wraz z prawami wynikającymi z dokumentów zabezpieczających wykonanie zobowiązań najemców związanych z umowami najmu lokali nie można zastosować instytucji przejęcia długu z art. 519 Kodeksu cywilnego. Z chwilą sprzedaży przedmiotu najmu wszelkie zobowiązania związane z tą umową przechodzą bowiem z mocy ustawy, czyli art. 678 Kodeksu cywilnego na kupującego. W sprawie w ogóle nie zachodzą przesłanki, które są wymagane w art. 519 § 1 Kodeksu cywilnego. W momencie przeniesienia zabezpieczeń umów najmu na kupującego (kaucji, gwarancji) wraz z ww. sprzedażą nieruchomości nie doszło do przejęcia długu. Na dzień sprzedaży kaucja nie była wymagalna, mamy do czynienia ze zdarzeniem przyszłym i niepewnym, ponieważ kaucja to jest tylko gwarancja o charakterze odszkodowawczym w sytuacji, kiedy strona nie płaciłaby czynszu, uszkodziłaby mienie, itd. Tym samym w związku z przejęciem przez kupującego obowiązku zwrotu kaucji i gwarancji wpłaconych spółce przez najemców nie powstał po stronie spółki obowiązek rozpoznania podatku VAT należnego i konieczność jego zapłaty.

Kwestia opodatkowania VAT dostawy energii elektrycznej wytworzonej, dostarczonej i zużytej na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, wyrok WSA w Gdańsku z 30 sierpnia 2023 r., sygn. I SA/GD 462/23

W świetle przepisów Konwencji Narodów Zjednoczonych o prawie morza, ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, a także wyroku TSUE z 29 marca 2007 r. w sprawie C-111/05 (Aktiebolaget NN) należy przyjąć, iż odnośnie do

miejsca wytworzenia i dostarczenia energii elektrycznej na rzecz kontrahenta, wyłączna strefa ekonomiczna uważana jest/będzie za terytorium kraju, o którym mowa w art. 2 pkt 1 ustawy VAT. W konsekwencji należy uznać, że dostawa energii elektrycznej wytworzonej i dostarczonej, następnie używanej przez kontrahenta spółki na obszarze wyłącznej strefy ekonomicznej, stanowi odpłatną dostawę towarów – o której mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT – opodatkowaną VAT na terytorium Polski.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia stosowania art. 28j ust. 1 pkt 2 lit. g ustawy CIT do transakcji między franczyzobiorcą i franczyzodawcą , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 1 września 2023 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.384.2023.1.BS	14
Ustalenie czy rabat pośredni wypłacany przez spółkę w formie noty księgowej należy zaliczyć w koszty podatkowe w dacie zapłaty czy w dacie księgowania noty , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 1 września 2023 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.331.2023.2.BS	14
Skutki podatkowe na gruncie CIT otrzymania nieodpłatnej gwarancji , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 31 sierpnia 2023 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.313.2023.2.AK	15
Kwestia określenia czy wystarczającym udokumentowaniem WDT jest posiadanie potwierdzonego przez odbiorcę listu przewozowego CMR , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 sierpnia 2023 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.245.2023.2.AW	15
Kwestia opodatkowania przychodów uzyskiwanych z działalności w zakresie nieregularnego przewozu lotniczego pasażerów, bagażu, towarów lub poczty na trasach międzynarodowych w oparciu o czarter statku powietrznego wraz z załogą , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 sierpnia 2023 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.225.2023.1.AR	16
W związku z udzieleniem pożyczki podmiotowi powiązanemu spółka będzie zobligowana do rozpoznania dochodu z tytułu ukrytych zysków , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 sierpnia 2023 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.312.2023.1.MK	16

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Kwestia posiadania stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Polski oraz rozliczenia realizowanych dostaw towarów w Polsce , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 sierpnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.262.2023.2.JO	16
Zasady rozliczenia na gruncie VAT nabycia i sprzedaży certyfikatów CO2 w ramach kontraktów terminowych , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 22 sierpnia 2023 r., sygn. 0111-KDIB3-1.4012.386.2023.4.IK	17
Kwestia powstania obowiązku podatkowego w VAT dla dokonanych przedpłat na poczet przyszłych zamówień w sytuacji, gdy spółka otrzymuje je przed realizacją usługi kurierskiej na rzecz klienta , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 sierpnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.283.2023.2.RD	18
Zasady opodatkowania VAT usługi kompleksowej wykonywanej przez spółkę bułgarską na nieruchomości położonej w Polsce , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 sierpnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.341.2023.1.AP	18
Kwestia zastosowania do spółki siostry działającej w formie „société par actions simplifiée” zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 sierpnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.332.2023.1.MW	18
Zastosowanie stawki VAT 0% dla otrzymywanych zaliczek związanych z eksportem towarów, w odniesieniu do których dostawy realizowane będą w terminie przekraczającym okres, o którym mowa w art. 41 ust. 9a ustawy VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 sierpnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.320.2023.1.GK	19

Kwestia stosowania art. 28j ust. 1 pkt 2 lit. g ustawy CIT do transakcji między franczyzobiorcą i franczyzodawcą, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 1 września 2023 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.384.2023.1.BS

Z wniosku wynika, iż spółka świadczy usługi franczyzowe dla podmiotów, które zawarły umowę najmu posiadanych lub dzierżawionych przez spółkę placówek (franczyza własna). Spółka zawiera także umowy franczyzowe z placówkami, które działają na rynku samodzielnie, tj. na placówkach nie będących własnością spółki lub są dzierżawione przez franczyzobiorcę. Z powyższego wynika, że spółka (franczyzodawca) i franczyzobiorcy nie są podmiotami powiązаныmi, o których mowa w art. 11a ust. 1 pkt 4 ustawy CIT, są to bowiem byli pracownicy lub zleceniobiorcy, którzy działają samodzielnie na rynku na podstawie konkretnych umów zawartych ze spółką. W polskim prawie nie istnieją oddzielne normy regulujące kwestie związane z prowadzeniem działalności w ramach franczyzy. Oznacza to, że w odniesieniu do podmiotów działających na podstawie umów franczyzy stosuje się przepisy o charakterze ogólnym (umowa franczyzy zaliczana jest do umów nienazwanych). W ramach umowy franczyzy następuje udostępnienie poszczególnych świadczeń na rzecz franczyzobiorcy w ramach jednej „zbiorczej” umowy. Zatem w sytuacji przedstawionej we wniosku spółkę i franczyzobiorców łączy umowa, a nie powiązania o których mowa w art. 11a ustawy CIT. Tym samym, franczyzobiorca i franczyzodawca (spółka) nie stanowią podmiotów powiązanych. Zatem, skoro franczyzobiorca i franczyzodawca (spółka) nie stanowią podmiotów powiązanych, to art. 28j ust. 1 pkt 2 lit. g ustawy CIT nie będzie miał zastosowania w niniejszej sprawie.

Ustalenie czy rabat pośredni wypłacany przez spółkę w formie noty księgowej należy zaliczyć w koszty podatkowe w dacie zapłaty czy w dacie księgowania noty, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 1 września 2023 r., sygn. 0111-KDIB1-1.4010.331.2023.2.BS

Wypłacany przez spółkę rabat pośredni udokumentowany wystawioną notą księgową, ma pośredni związek z uzyskaniem przez spółkę przychodem (nie ma on bezpośredniego odzwierciedlenia w uzyskanych przez spółkę przychodach z tytułu świadczonych usług, ale jego poniesienie jest warunkiem ich uzyskania). Tym samym, przedmiotowy rabat pośredni wypłacany przez spółkę stanowi pośredni koszt uzyskania przychodów potrącalny w dacie poniesienia. Zatem, ww. rabat pośredni będzie stanowił koszt inny niż bezpośrednio związany z przychodami, który należy ująć w kosztach podatkowych w dacie poniesienia, jednak nie jak wskazała spółka w dacie wypłaty środków pieniężnych z konta bankowego, tylko w dniu, na który koszt zostanie ujęty w księgach rachunkowych (zaksięgowany) na podstawie noty księgowej wystawionej przez spółkę, która będzie potwierdzać ostatecznie definitywne poniesienie wydatku przez spółkę. W momencie na który ww. rabat pośredni zostanie ujęty w księgach rachunkowych powstaje roszczenie/wierzytelność zarządzanego sklepu wobec spółki o wypłatę tego rabatu pośredniego. Sama wypłata (pobranie z rachunku bankowego) jest jedynie następstwem wcześniej powstałej wierzytelności wobec spółki i po stronie spółki fakt wypłaty nie rodzi skutków podatkowych na gruncie ustawy CIT. Z tego też względu, stanowisko, iż wskazany powyżej rabat pośredni może zostać uznany za koszt podatkowy w momencie zapłaty, przez którą spółka rozumie moment wpłaty środków pieniężnych z konta bankowego należało uznać za nieprawidłowe.

Skutki podatkowe na gruncie CIT otrzymania nieodpłatnej gwarancji, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 31 sierpnia 2023r., sygn.0111-KDIB1-2.4010.313.2023.2.AK

1) Z wniosku wynika, że spółka uzyskała konkretną korzyść, polegającą na zabezpieczeniu udzielonych spółce kredytów. Korzyść tę spółka uzyskała bezpłatnie, bowiem nie musiała za udzielone gwarancje zapłacić. Ma ona wymiar ekonomiczny i odpowiada wartości ryzyka, za które uzyskujący gwarancję w normalnych warunkach rynkowych musiałby gwaranta wynagrodzić. W konsekwencji w przedstawionym stanie faktycznym występują wszystkie wskazane przesłanki do uznania otrzymanych przez spółkę gwarancji za nieodpłatne świadczenie w rozumieniu art. 12 ust. 1 pkt 2 ustawy CIT, co skutkuje powstaniem przychodu z tego tytułu. Każdy rodzaj zabezpieczenia wykonania zobowiązań spółki, w związku z którymi spółka nie ponosi żadnych kosztów, stanowi bowiem korzyść mającą konkretny wymiar finansowy. Sposób określania wartości takiego przychodu normuje art. 12 ust. 6 ustawy CIT. W przedmiotowej sprawie zasadne jest wykazanie przychodu z tytułu nieodpłatnego świadczenia jednorazowo w momencie jego otrzymania, tj. w roku podatkowym, w którym nieodpłatne gwarancje zostały podmiotowi udzielone. W tym bowiem momencie wystąpiło przyporządkowanie związane z brakiem obowiązku zapłaty za usługę (świadczenie). Jednocześnie brak jest podstaw do „rozliczania” przychodu z tego tytułu przez cały okres obowiązywania umowy (proporcjonalnie do okresu trwania zabezpieczenia w poszczególnych okresach rozliczeniowych), gdyż obowiązujące przepisy nie przewidują takiej możliwości. Wartość tego świadczenia, czyli udzielenie przez inny podmiot nieodpłatnej gwarancji, to wartość wynagrodzenia, jakie spółka musiałaby zapłacić, gdyby strony zdecydowały o odpłatności umowy. Tym samym, spółka nie będzie zobowiązana do wykazywania przychodów z ww. tytułu w kolejnych latach podatkowych, w których zabezpieczenia nadal są wiążące.

W konsekwencji spółka zobowiązana będzie do rozpoznania przychodu z tytułu nieodpłatnego świadczenia jednorazowo w momencie uzyskania zabezpieczenia.

2) Przychód z nieodpłatnego świadczenia w postaci udzielonych spółce gwarancji, który powstaje w momencie uzyskania zabezpieczenia, powinien zostać przeliczony na złote według kursu średniego ogłaszanego przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień uzyskania przychodu, tj. kursu z dnia poprzedzającego dzień zawarcia danej umowy gwarancyjnej.

Kwestia określenia czy wystarczającym udokumentowaniem WDT jest posiadanie potwierdzonego przez odbiorcę listu przewozowego CMR, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 sierpnia 2023r., sygn.0111-KDIB3-3.4012.245.2023.2.AW

Z opisu sprawy wynika, że posiadany przez spółkę dokument CMR zawiera rodzaj towaru, ilość, wagę netto, wagę brutto. Dokument ten świadczy o tym, że towar został wywieziony z kraju w ramach WDT. Wskazane jest na nim miejsce, kraj przeznaczenia dostawy, nazwa i adres odbiorcy oraz podpis odbiorcy towaru. Ponadto spółka posiada również faktury za wykonany transport oraz faktury dokumentujące dostawę towarów. Z powyższego wynika, że dokumenty, w których posiadaniu jest spółka potwierdzają łącznie dostarczenie towarów będących przedmiotem WDT do nabywcy znajdującego się na terytorium państwa członkowskiego innego niż terytorium kraju. W tym miejscu należy wskazać – odnosząc się do specyfikacji poszczególnych sztuk ładunku – że w sytuacji, gdy dokument CMR zawiera rodzaj towaru, ilość, wagę netto i wagę brutto specyfikacja poszczególnych sztuk ładunku nie musi być przez dostawcę sporządzana oddzielnie. W tej sytuacji należy się zgodzić, że dokument CMR, dokumentujący WDT wraz z fakturą, z której wynika nazwa, ilość towaru, a także nazwa i adres nabywcy są wystarczającymi potwierdzeniami odbioru towarów przez nabywcę.

Kwestia opodatkowania przychodów uzyskiwanych z działalności w zakresie nieregularnego przewozu lotniczego pasażerów, bagażu, towarów lub poczty na trasach międzynarodowych w oparciu o czarter statku powietrznego wraz z załogą, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 sierpnia 2023r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.225.2023.1.AR

Odnosząc zapisy zawarte w Komentarzu do art. 8 Modelowej Konwencji OECD dotyczące opodatkowania zysków z żeglugi morskiej, śródlądowej i transportu lotniczego do przedstawionego we wniosku opisu stanu faktycznego stwierdzić należy, że przychody uzyskiwane przez spółkę z działalności w zakresie nieregularnego przewozu lotniczego pasażerów, bagażu, towarów lub poczty na trasach międzynarodowych w oparciu o czarter statku powietrznego wraz z załogą (piloci, stewardessy) stanowią przychody osiągnięte w związku z eksploatacją w transporcie międzynarodowym statków powietrznych, o którym mowa w art. 24ca ust. 14 pkt 5 lit. a ustawy CIT. Uwzględniając powyższe, stwierdzić należy, że w przypadku gdy większość (rozumiana jako więcej niż połowa) przychodów osiągniętych przez spółkę pochodzi/będzie pochodziła w danym roku podatkowym ze świadczenia ww. usług czarteru samolotów na trasach międzynarodowych to spółka spełnia/będzie spełniać hipotezę normy prawnej wyrażonej w art. 24ca ust. 14 pkt 5 lit. a ustawy CIT i w konsekwencji nie ma/nie będzie miał w stosunku do spółki zastosowania przepis art. 24ca ust. 1 ustawy CIT, nakładający na podatników obowiązek zapłaty podatku minimalnego także w latach, kiedy nie będzie obowiązywało zwolnienie określone w art. 38ec ustawy CIT.

W związku z udzieleniem pożyczki podmiotowi powiązanemu spółka będzie zobligowana do rozpoznania dochodu z tytułu ukrytych zysków, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 30 sierpnia 2023 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.312.2023.1.MK

Udzielona pożyczka pieniężna przez spółkę podmiotowi powiązanemu, będzie stanowiła dochód z tytułu ukrytych zysków określonych w art. 28m ust. 3 pkt 1 ustawy CIT. Zatem, nie można zgodzić się ze spółką, że udzielenie przez nią pożyczki podmiotowi powiązanemu nie będzie podlegało opodatkowaniu ryczałtem jako dochód z tytułu ukrytych zysków z uwagi na fakt, że transakcja ta nie jest świadczeniem związanym z prawem do udziału w zysku przez podmiot powiązany. Bowiem, zarówno z treści

art. 28m ustawy CIT jak i objaśnień podatkowych wynika, że pożyczka udzielona podmiotowi powiązanemu przez spółkę, tj. spółkę objętą ryczałtem od dochodów spółek stanowi dochód z tytułu tzw. ukrytych zysków.

Kwestia posiadania stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Polski oraz rozliczenia realizowanych dostaw towarów w Polsce, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 23 sierpnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.262.2023.2.JO

1) Z wniosku wynika, że spółka niemiecka nie zorganizuje zaplecza technicznego ani osobowego świadczącego o prowadzeniu części działalności gospodarczej na terytorium Polski. W tym konkretnym przypadku mimo, że realizacja projektu związanego z dostawą elementów pieca w ramach zawartej umowy ze spółką z o.o. będzie odbywała się w sposób długotrwały, należy stwierdzić, że nie zostaną spełnione przesłanki do uznania, że na terytorium Polski spółka niemiecka posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej. Co więcej, spółka nie posiada w Polsce żadnych zasobów technicznych/wyposażenia/maszyn, czy zasobów ludzkich, jak również nie posiada w Polsce nieruchomości, lokali czy magazynów. Zatem należy stwierdzić, że spółka niemiecka nie posiada wystarczającego zaplecza personalnego i technicznego na terytorium Polski, tym samym nie jest spełniona podstawowa przesłanka do uznania, że spółka niemiecka na terytorium Polski będzie posiadała stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej.

2) W okolicznościach analizowanej sprawy spółka niemiecka będzie dokonywała dostaw towarów realizowanych na terytorium Polski. A zatem, w sytuacji gdy prawo do rozporządzania jak właściciel na nabywcę towarów przejdzie na terytorium kraju będziemy mieć do czynienia z dostawą towarów, o której mowa w art. 7 ust. 1 ustawy VAT, podlegającą w Polsce opodatkowaniu VAT. Spółka nie będzie posiadała stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w Polsce, jednakże jest zarejestrowana jako czynny podatnik VAT. Jednocześnie spółka dokonywać będzie na terytorium kraju dostawy towarów innych niż gaz w systemie gazowym, energia elektryczna w systemie elektroenergetycznym, energia cieplna lub chłodnicza przez sieci dystrybucji energii cieplnej lub chłodniczej. Zatem należy stwierdzić, że nie zostanie spełniony warunek, o którym mowa w art. 17 ust. 1 pkt 5 lit. a usta-

wy VAT i to spółka niemiecka jako zarejestrowany czynny podatnik VAT będzie zobowiązana do rozliczenia podatku VAT w odniesieniu do planowanych dostaw towarów realizowanych na terytorium Polski.

Zasady rozliczenia na gruncie VAT nabycia i sprzedaży certyfikatów CO2 w ramach kontraktów terminowych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 22 sierpnia 2023r., sygn.0111-KDIB3-1.4012.386.2023.4.IK

1) Ustawodawca posługuje się w art. 43 ust. 16 pkt 5 ustawy VAT sformułowaniem: „mogą być realizowane”, a nie zwrotem: „są realizowane”. Zatem dla zastosowania wyłączenia ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy VAT dla kontraktów terminowych, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji CO2, bez znaczenia pozostaje fakt, że zawarty kontrakt terminowy kończy się w efekcie rozliczeniem pieniężnym, skoro sam charakter takiej transakcji przewiduje możliwość fizycznego dostarczenia uprawnień do emisji CO2. Taka możliwość istnieje w przypadku kontraktów terminowych typu forward i futures. Kontrakty te bowiem będąc pochodnymi instrumentami finansowymi, stanowią zobowiązanie stron kontraktu do dostarczenia i przyjęcia instrumentu bazowego po określonej cenie w ściśle określonym terminie. Nabywca, zawierając przedmiotowy kontrakt, uzyskuje więc prawo do zakupu w przyszłości instrumentu bazowego po cenie ustalonej w tym kontrakcie, niezależnie od tego, jak w przyszłości (w momencie realizacji kontraktu) cena tego instrumentu będzie się kształtowała. Sprzedawca zaś zobowiązuje się do sprzedaży w przyszłości ww. instrumentu bazowego po ustalonej w kontrakcie cenie. Natomiast rozliczenie tych kontraktów następuje poprzez fizyczną dostawę instrumentu bazowego lub poprzez rozliczenie pieniężne - w zależności od tego, jak się umówią strony kontraktu. Z powyższego więc wynika, że charakter tych kontraktów (ich specyfika) pozwala na fizyczne dostarczenie instrumentu bazowego, tj. uprawnień do emisji CO2. Ze względu na powyższe pomimo tego, że kontrakty terminowe, których instrumentem bazowym są uprawnienia do emisji CO2, stanowią instrumenty finansowe w rozumieniu przepisów ustawy o obrocie instrumentami finansowymi, to jednak obrót tymi instrumentami nie może korzystać ze zwolnienia od podatku na mocy art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy VAT z uwagi na treść art. 43 ust. 16 pkt 5 ustawy VAT. Przesłanką skorzystania ze zwolnienia z art. 43 ust. 1 pkt 41 ustawy VAT jest bowiem nie tylko świadczenie usług, których przedmiotem są instrumenty finansowe w rozumieniu ustawy

o obrocie instrumentami finansowymi, ale także istotne znaczenie ma, aby świadczone usługi nie zostały wymienione w art. 43 ust. 16 ustawy VAT. Zatem uwzględniając powyższe okoliczności należy stwierdzić, że transakcje nabycia i sprzedaży certyfikatów CO2 w ramach kontraktów terminowych, jeżeli miejscem opodatkowania będzie Polska, stanowią będą usługi, których przedmiotem są instrumenty finansowe, a które nie korzystają ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 41 w zw. z art. 43 ust. 16 ustawy VAT.

2) Jak wynika z opisu sprawy w ramach kontraktów terminowych płatności będą dokonywane w momencie realizacji kontraktu, tj. faktycznej dostawy instrumentu bazowego - certyfikatów CO2. Jeżeli miejscem świadczenia usług będzie terytorium Polski, obowiązek podatkowy w podatku VAT powstanie w takiej sytuacji na zasadach ogólnych - zgodnie z art. 19a ust. 1 ustawy VAT, w momencie wykonania usługi, tj. w momencie zamknięcia kontraktu terminowego i dostarczenia certyfikatów CO2.

3) W przypadku usług objętych mechanizmem odwrotnego obciążenia to ich nabywca ma obowiązek rozliczyć podatek należny i taki obowiązek - na podstawie art. 17 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT - ciąży na spółce. Jednocześnie, jak wynika z art. 86 ust. 2 pkt 4 lit. a ustawy VAT, kwota podatku należnego stanowi w takim przypadku kwotę podatku naliczonego. Zatem określony przez spółkę, jako nabywcę usług objętych mechanizmem odwrotnego obciążenia, podatek należny stanowić będzie jednocześnie podatek naliczony, który podlega odliczeniu.

4) W sytuacji gdy miejscem świadczenia usług jest terytorium Polski, w przypadku rozliczenia pieniężnego kontraktu terminowego podstawą opodatkowania VAT jest wszystko, co stanowi zapłatę, którą usługodawca otrzymał lub ma otrzymać z tytułu świadczonej usługi. Zatem należy przyjąć, iż w przypadku kontraktów terminowych będących przedmiotem zapytania podstawą opodatkowania będzie realne wynagrodzenie, jakie spółka osiągnie z tytułu realizacji kontraktów terminowych, a zatem nie tylko dodatnia wartość rozliczenia pieniężnego (tj. zysk osiągnięty w danym okresie rozliczeniowym). Mając na uwadze powyższe oraz fakt, że spółka i kontrahent będą zobowiązani nabywać i sprzedawać certyfikaty CO2 w ramach kontraktów terminowych, to zarówno nabycie certyfikatów CO2, jak i sprzedaż tych certyfikatów będą stanowić dwa odrębne świadczenia dla celów podatku VAT.

Kwestia powstania obowiązku podatkowego w VAT dla dokonanych przedpłat na poczet przyszłych zamówień w sytuacji, gdy spółka otrzymuje je przed realizacją usługi kurierskiej na rzecz klienta, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 sierpnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.283.2023.2.RD

Obowiązek podatkowy w VAT z tytułu przedpłat na poczet przyszłych zamówień w sytuacji gdy spółka otrzymuje je przed realizacją usługi kurierskiej na rzecz klienta, będzie powstawał zgodnie z art. 19a ust. 8 ustawy VAT, czyli z chwilą przekazania spółce środków przez klienta, bowiem przedpłaty są wpłacane w związku z konkretną usługą (w przedmiotowym przypadku usługą kurierską). W konsekwencji otrzymane przez spółkę przedpłaty na poczet przyszłych zamówień, w odniesieniu do których powstaje obowiązek podatkowy powinny być udokumentowane fakturami z uwzględnieniem miejsca świadczenia usługi oraz statusu klientów.

Zasady opodatkowania VAT usługi kompleksowej wykonywanej przez spółkę bułgarską na nieruchomości położonej w Polsce, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 21 sierpnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.341.2023.1.AP

Z wniosku wynika, że usługi świadczone przez spółkę bułgarską (m.in. wbijanie bezpośrednio w grunt lub montowanie do gruntu stalowych podpór konstrukcji nośnych do montażu modułów fotowoltaicznych; montaż stalowych lub aluminiowych elementów konstrukcji systemu montażowego, na którym montowane są moduły fotowoltaiczne; montaż modułów fotowoltaicznych na zamontowanej konstrukcji) na rzecz zamawiającego stanowią usługi związane z nieruchomością, do których zastosowanie znajduje art. 28e ustawy VAT. Przedstawione okoliczności sprawy prowadzą do wniosku, że opisane świadczenia są związane z konkretną nieruchomością (wyraźnie określonym lub możliwym do określenia obszarem ziemi). Dana nieruchomość stanowi element składowy usługi, jest elementem centralnym z punktu widzenia świadczenia usługi, i nie może odbywać się w oderwaniu od niej, tym samym świadczenie usługi nie jest możliwe bez nieruchomości stanowiącej jej przedmiot. Z uwagi na ścisły związek opisanych usług kompleksowych z konkretną nieruchomością, miejscem opodatkowania opisanych usług jest miejsce położenia nieruchomości. Zatem, w tym przypadku w celu określenia miejsca świadczenia usług zastosowanie znajduje zasada wyrażona w art. 28e ustawy VAT. Skoro nie-

ruchomość, na której spółka świadczy usługi na rzecz zamawiającego jest położona w Polsce, to usługi te podlegają opodatkowaniu na terytorium kraju. Tym samym spółka, jako zarejestrowany w Polsce podatnik VAT czynny, zobowiązana jest do opodatkowania świadczonych usług oraz udokumentowania ich fakturą z wykazanym VAT. Podsumowując, świadczone przez spółkę bułgarską usługi będą podlegać opodatkowaniu VAT w Polsce oraz powinny zostać udokumentowane fakturą sprzedaży.

Kwestia zastosowania do spółki siostry działającej w formie „société par actions simplifiée” zwolnienia, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 sierpnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.332.2023.1.MW

Biorąc pod uwagę zakaz wykładni rozszerzającej w przypadku wszelkiego rodzaju ulg i zwolnień, brak jest podstaw do przyjęcia, że zwolnienie określone w art. 21 ust. 3 ustawy CIT ma również zastosowanie do spółek prawa francuskiego określonych jako „société par actions simplifiée”, które nie zostały wymienione w załączniku nr 5 do ustawy CIT. Fakt, że w zmienionym załączniku A lit. k Dyrektywy Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych Państw Członkowskich, zostało zawarte odniesienie do spółek utworzonych według prawa francuskiego w formie „société par actions simplifiée”, w której działa spółka siostra, nie oznacza, że postanowienia ww. dyrektywy mają bezpośrednie zastosowanie w przypadku zwolnienia z podatku u źródła, o którym mowa w art. 21 ust. 3 ustawy CIT. Ww. zwolnienie jest implementacją do polskiego prawa podatkowego postanowień Dyrektywy Rady 2003/49/WE z dnia 3 czerwca 2003 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego do odsetek oraz należności licencyjnych między powiązаныmi spółkami różnych Państw Członkowskich, nie zaś Dyrektywy 2011/96/UE. Odnosząc powyższe do analizowanej sytuacji, jako że niespełnione są wszystkie określone warunki zastosowania omawianego zwolnienia podatkowego, więc dochód uzyskany przez spółkę siostrę z tytułu wypłaty należności licencyjnych nie będzie podlegał zwolnieniu na podstawie normy art. 21 ust. 3 ustawy CIT. Tym samym, wypłata należności licencyjnych na rzecz spółki siostry, podlega opodatkowaniu podatkiem u źródła, zgodnie z art. 21 ust. 1 ustawy CIT, z uwzględnieniem zapisów polsko-szwajcarskiej umowy w sprawie unikania podwójnego opodatkowania.

Zastosowanie stawki VAT 0% dla otrzymanych zaliczek związanych z eksportem towarów, w odniesieniu do których dostawy realizowane będą w terminie przekraczającym okres, o którym mowa w art. 41 ust. 9a ustawy VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 sierpnia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.320.2023.1.GK

Skoro wywóz towarów na poczet których spółka otrzymuje/będzie otrzymywać zaliczki, następuje/nastąpi w terminie późniejszym niż określony w art. 41 ust. 9a ustawy VAT, ale uzasadnione jest to specyfiką realizacji dostaw towarów, potwierdzoną warunka-

mi dostawy wynikającymi z zawartej umowy z przedsiębiorstwem państwowym, w której spółka określa transze dostaw, to w opisanym przypadku znajduje zastosowanie norma zawarta w art. 41 ust. 9b ustawy VAT. W konsekwencji, przy spełnieniu warunków wskazanych w art. 41 ust. 6 w zw. z art. 41 ust. 6a ustawy VAT, spółka ma/będzie miała prawo do zastosowania stawki 0% w odniesieniu do otrzymanych zaliczek dotyczących eksportu, nawet jeśli pomiędzy otrzymaniem zaliczki a wywozem upłynie okres dłuższy niż 6 miesięcy, licząc od końca miesiąca, w którym spółka otrzymała zaliczkę na podstawie art. 41 ust. 4 w zw. z art. 41 ust. 9a i 9b ustawy VAT.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 605 514 518, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl